

det gäller beteckning, benämning, presentation och skydd av vissa vinprodukter (EGT L 118, s. 1) – Förbud mot imitation av eller anspelning på skyddade traditionella benämningar – Möjlighet att använda en dylik benämning på ett annat språk än de språk på vilka den traditionella benämningen är skyddad eller för viner som kommer från en annan medlemsstat än de medlemsstater där benämningen är skyddad – Användning av de franska benämningarna "Réserve" eller "Grande réserve" eller de tyska benämningarna "Reserve" eller "Privat-Reserve" för tyska viner

Domslut

- 1) Artikel 47.2 c i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin jämförd med punkt B.3 i bilaga VII till denna förordning och artikel 6.1 i kommissionens förordning (EG) nr 753/2002 av den 29 april 2002 om vissa tillämpningsföreskrifter till förordning nr 1493/1999 när det gäller beteckning, benämning, presentation och skydd av vissa vinprodukter, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1512/2005 av den 15 september 2005 skall tolkas så, att användningen av en uppgift som avser vinets produktions-, framställnings- eller lagringsmetod eller kvalitet endast kan tillåtas i enlighet med dessa bestämmelser om denna uppgift inte kan medföra en risk för att de personer till vilka uppgiften riktar sig förväxlar denna med de kompletterande traditionella begrepp som avses i punkt B.1 b femte strecksatsen i nämnda bilaga VII och artikel 23 i förordning nr 753/2002. Det ankommer på den nationella domstolen att bedöma om begreppen i fråga i det aktuella målet vid den nationella domstolen kan medföra en sådan risk.
- 2) Artikel 24.2 a i förordning nr 753/2002, i dess lydelse enligt förordning nr 1512/2005, skall tolkas så, att en obehörig imitation av eller anspelning på en traditionell benämning i den mening som avses i denna bestämmelse kan föreligga när benämningen är översatt till ett annat språk än det som nämnda benämning anges på i bilaga III till förordningen, om denna översättning kan ge upphov till förväxling eller vilseleda de personer som den vänder sig till. Det ankommer på den nationella domstolen att undersöka om detta är fallet i det mål som den har att avgöra.
- 3) Artikel 24.2 i förordning nr 753/2002, i dess lydelse enligt förordning nr 1512/2005, skall tolkas så, att en i bilaga III till denna förordning förtecknad traditionell benämning är skyddad såväl med avseende på viner från samma kategori eller från samma kategorier, som har ursprung i samma producentmedlemsstat som denna traditionella benämning, som med avseende på viner från samma kategori eller från samma kategorier, som har ursprung i andra producentmedlemsstater.

(¹) EUT C 237, 30.9.2006.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 mars 2008 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State – Nederländerna) – Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening (C-383/06), Gemeente Rotterdam (C-384/06) mot Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid och Sociaal Economische Samenwerking West-Brabant (C-385/06) mot Algemene Directie voor de Arbeidsvoorziening

(Förenade målen C-383/06–C-385/06) (¹)

(Strukturfonder — Artikel 23.1 i förordning (EEG) nr 4253/88 — Upphävande och återkrav av gemenskapsstöd — Artikel 249 EG — Skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerheten)

(2008/C 116/10)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening (C-383/06), Gemeente Rotterdam (C-384/06), Sociaal Economische Samenwerking West-Brabant (C-386/06)

Motpart: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, Algemene Directie voor de Arbeidsvoorziening

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Nederlandse Raad van State – Tolkning av artikel 23.1 i rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om samordningen av de olika strukturfondernas verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter – Upphävande och återkrav av gemenskapsstöd – Artiklarna 10 EG och 249 EG – Tillämpning av allmänna gemenskapsprinciper

Domslut

- 1) Artikel 23.1 i rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om samordningen av de olika strukturfondernas verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2082/93 av den 20 juli 1993, medför en skyldighet för medlemsstaterna att återkräva medel som förlorats till följd av överträdelse eller försummelse, utan att det är nödvändigt att sådan behörighet föreligger enligt nationell rätt.
- 2) Återkrävandet av medel som förlorats till följd av överträdelse eller försummelse skall ske med stöd av artikel 23.1 i förordning nr 4253/88, i dess lydelse enligt förordning nr 2082/93, och på de sätt som föreskrivs i nationell rätt, med förbehåll för att tillämpningen av den nationella rätten inte får hindra gemenskapsrättens

tillämpning och verkan, och att den inte leder till att det blir praktiskt taget omöjligt att återkräva medel som beviljats i strid med gällande rätt. Det ankommer på den nationella domstolen att säkerställa gemenskapsrättens fulla tillämpning genom att, vid behov, sätta åt sidan eller tolka en sådan nationell lagstiftning som den allmänna förvaltningslagen (*Algemene wet bestuursrecht*), vilken hindrar nämnda tillämpning. Den nationella domstolen kan genomföra de gemenskapsrättsliga principerna om rättssäkerhet och skydd för berättigade förväntningar genom att beakta handlandet hos såväl mottagarna av de förlorade medlen som hos förvaltningen, förutsatt att gemenskapens intresse beaktas fullt ut. Att stödmottagaren utgör en offentligrättslig person saknar betydelse i detta avseende.

(¹) EUT C 310 av den 16.12.2006.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 13 mars 2008 (begäran om förhandsavgörande från Niedersächsisches Finanzgericht (Tyskland)) – Secureta Göttinger Immobilienanlagen und Vermögensmanagement AG mot Finanzamt Göttingen

(Mål C-437/06) (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Skattskyldig person som samtidigt bedriver ekonomisk verksamhet, vilken är skattepliktig eller undantagen från skatteplikt, och icke-ekonomisk verksamhet — Avdragsrätt för ingående mervärdesskatt — Kostnader som är förenade med emission av aktier och atypiska andelar — Uppdelning av ingående mervärdesskatt utifrån verksamhetens ekonomiska karaktär — Beräkning av avdragsgill andel)

(2008/C 116/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Niedersächsisches Finanzgericht (Tyskland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klaganden: Secureta Göttinger Immobilienanlagen und Vermögensmanagement AG

Svarande: Finanzamt Göttingen

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Niedersächsisches Finanzgericht – Tolkning av artiklarna 2.1 och 17.5 i direktiv 77/388/EEG; rådets sjätte direktiv av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1) – Emission av aktier och tysta andelar som ett aktiebolag företar vid ökningen av kapitalet – Tillhandahållande som sker mot vederlag i den mening

som avses i artikel 2.1 i direktivet – Avdragsrätt för mervärdesskatten villkorad av att det finns ett direkt och omedelbart samband med den skattskyldiges ekonomiska verksamhet – Delvis avdragsrätt i den mening som avses i artikel 17.5 i direktivet.

Domslut

- 1) När en skattskyldig person samtidigt bedriver ekonomisk verksamhet, vilken är skattepliktig eller undantagen från skatteplikt, och icke-ekonomisk verksamhet, vilken inte omfattas av rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, kan det endast medges avdrag för den mervärdesskatt som avser kostnader som har samband med emission av aktier och atypiska tysta andelar i den utsträckning som dessa kostnader går att hänföra till en ekonomisk verksamhet som bedrivs av den skattskyldige i den mening som avses i artikel 2.1 i sjätte direktivet 77/388.
- 2) Fastställandet av metoder och kriterier för uppdelning av ingående mervärdesskatt mellan ekonomisk verksamhet och icke-ekonomisk verksamhet i den mening som avses i sjätte direktivet 77/388 faller inom medlemsstaternas utrymme för skönsmässig bedömning. Vid utövandet av sin skönsmässiga befogenhet ska medlemsstaterna beakta syftet med och systematiken i sjätte direktivet 77/388 och i enlighet härmed föreskriva en beräkningsmetod som på ett objektivt sätt avspeglar den faktiska fördelningen av ingående kostnader på dessa två verksamheter.

(¹) EUT C 326, 30.12.2006.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 13 mars 2008 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana – Italien)) – Ispettorato Provinciale dell'Agricoltura di Enna, Assessorato all'agricoltura e foreste della regione Sicilia, Regione Sicilia mot Domenico Valvo

(Mål C-78/07) (¹)

(Jordbruk — Förordning (EEG) nr 2328/91 och förordning (EG) nr 950/97 — Artiklarna 17 och 18 — Kompensationsbidrag för bestående naturbetingade nackdelar — Jordbrukare som uppbär avgångspension grundad på fullgjorda försäkringsperioder — Rätt till kompensationsbidrag — Gränser)

(2008/C 116/12)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana